

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Solvuntur objectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

§ II.

Solvuntur Objectiones.

5. **O**bjicies primò paritatem ab inhonestate objectiva: quæ etiam si sit tantum indirectè voluta, tamen refundit in actum formalem inhonestatem. Sed hæc paritas manet soluta cum re-torsione ex tertia confirmatione.

6. **O**bjicies secundò, Omisio pura est honesta, licet nulla bonitas objectiva directè & formaliter ad ipsam moveat: ergo etiam actus erit honestus, licet nulla bonitas objectiva directè & formaliter moveat.

Respond. etiam ex suppositione puræ omissionis voluntariæ, negando antecedens. De quo supra dictum ex instituto. Omisio quippe mali est se ex indifferens ad finem bonum & malum, & sic nullam induit honestatem.

7. **O**bjicies tertio. Si quis eligat martyrium propter DEUM, haud dubiè honestas martyrii in actum refunditur: aliàs enim sequeretur, quòd actus martyrii propter DEUM non haberet majorem honestatem, quam deambulatio propter DEUM: sed in isto casu honestas martyrii non amatur directè, quia martyrium formaliter eligi-

tur ut utile ad DEUM ulteriorem finem: sed bonum honestum & utile formaliter distinguuntur: ergo in isto casu martyrium non eligitur formaliter ut honestum.

Resp. 1. negando min. & probationem distinguo: bonum honestum & utile formaliter ratione & secundum præcisionem metaphysicam distinguuntur, concedo; formaliter realiter, nego. Sic enim impossibile est, aliquid bonum esse ad intrinsecò utile sive referibile ad DEUM ut finem charitatis, quin eo ipso sit honestum; cum honestas hanc referibilitatem in omnibus, quæ propter DEUM diliguntur, formaliter imponeret.

Respond. secundò distinguendo maj. Martyrium formaliter eligitur ut utile ad DEUM, utilitate formaliter conjuncta cum honestate, concedo; separata, nego. Sed bonum honestum & utile, si sint separata, formaliter distinguuntur, concedo; si conjuncta, nego min. & consequentiam. Ideo objectiva virtutum moralium potius sunt fines intermedii, quam mediæ fines, quia ratione finis intermedii honestas per se formaliter attinguntur; intermedii vero, quia hæc ipsa honestas est intrinsecè referibilis in DEUM.

ARTICULUS VII.

An actus exterior superaddat novam bonitatem vel malitiam supra actum internum?

SUMMARI A.

1. Statu questionis.
2. Resolutio negativa.
3. Fundamentum è S. Script.
4. Ex SS. P.P.
5. Et duplici ratione.
6. Actus externi valent ad augendum premium accidentale.
7. Auctoritates objectivæ exponuntur.
8. Rationes objectivæ. 9. Diluuntur.

§ I.

Resolutio Thomistica.

1. **N**on tantum internos, sed etiam externos actus à voluntate imperatos moraliter bonos vel malos esse, constat è S. Script. & Decalogo, ubi aliqui actus externi laudantur, aliqui vituperantur; alii præcipiuntur, alii prohibentur. Dubium tamen est, an illa bonitas sit tantum participata, & actibus externis conveniens per extrinsecam denominationem à bonitate, vel malitia actus interni à quo imperantur; vel utrum sit ipsis propria, intrinsecè denominans, & distincta à bonitate, vel malitia actus interni.

2. **C**onclusio. Actus exterior, cum ab interiori per extrinsecam solum denominationem participet formalem rationem bonitatis aut malitiæ moralis, nullam ipsi superaddit novam bonitatem vel malitiam simpliciter & in ordine ad penam, vel premium essentialia. Ita contra Alensium, Lychetum, Maffrium, Amicum hîc disp. 16. n. 28. Thomistæ communiter cum Angelico Desique q. 29. a. 4.

Probatum primò auctoritate S. Script. ubi effica voluntas interna, ab externo actu & executione impedita, pro ipso opere externo, sicut meritum sive ad demeritum, reputatur & acceptatur. Ita Genes. 22. voluntas sacrificandi filium in Abrahamo acceptatur pro actuali immolatione: quia fecisti hanc rem, & non peperisti &c. Luc. 21. duo æra minuta pauperis viduæ præferuntur oblationibus divitum. Matth. 5. consensus internus voluntatis in opus externum condemnatur ejusdem malitiæ, sicut ipsum opus. Omnis qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, jam machatus est eam in corde suo.

Probatum secundò auctoritate SS. PP. Nam S. Augustinus l. de duabus anim. c. 10. loquitur: Non nisi voluntate peccatur. Chrysol. de Abrahamo hom. 47. Quantum ad voluntatem cruciaverat dexteram Patriarchæ, perfectumque absterat Sacrificium &c. Cyr. tract. de oper. & elemos. de vidua Evangelica ita loquitur: Viduam cum videret Dominus, non de patrimonio, sed de animo opus ejus examinans & considerans, non quantum sed ex quanto dedisset, dixit: Viduam istam plus omnibus misit in dona DEI. Eleganter Solvianus in prol. lib. de provid. Mens boni spiritus ac pii voti, etiam si effectum non inveniat capis operis, habet tamen premium voluntatis. D. Antonius l. de Concept. Virg. c. 4. Actiones, quæ faciunt injusta voluntas, vocemur peccata, quia in voluntate, quæ sunt, est peccatum.

Probatum tertio duplici ratione. Primò: actibus externis non magis potest convenire bonitas vel malitia moralis, quam ipsis conveniat liber-